

DZIEWCZĘ (7) *sb n*

e pochylone (tak też Cn).

sg N dziewczę (4). ◇ D dziewczęciu (1). ◇ pl N dziewczęta (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Dem. od „dziewka”:

1. *Młoda dziewczyna, panna; puella, pupa Cn (1) : W kłaftorze fie wżytko stánie/ Wczéfnóć ítráwá y wyípanie/ [...] Y krotofile bywáią/ Gdy fie pánný rozigráią/ Dzyewczęta primę ípyewáią/ A pánný ftoł przypráwiáią *BielKom* G3v.*

2. *Dziecko płci żeńskiej, córeczka (4) : strawyła stych pyenyedzi 12 grofchi a druga 12 grofchi ma wkrzincze v zagrodnyka yednego blifko ízwyenthe⁶⁰ Iana thamze thefz dzyewczą yey *LibMal* 1551/162, 1552/172; *RejFig* Bb3; [*Przemysław*] poiął inną żonę/ s którą także potomftwá nie miał/ thylko iedno dziewczę w ómi lećiech po nim zoftáło *BielKron* 368.*

3. *Młoda służebna (2) : Kafztanów będzie w ogniu dziewczę przypiekáło/ Drugié wianki wić *PudlFr* 31.*

*W połączeniu szeregowym (1): Zátým co tey gawiedzi w domu fie námnoży [...] To ízwaczki, to háwtarki, dziewczęta, chłopięta, Chłopięccká: wżyfťko to łufczybochenkowie *CiekPotr* 29.*

Synonim: 1. panna.

Cf **DZIEWCZĄTKO, DZIEWCZYNA, DZIEWCZYNECZKA, DZIEWCZYINKA, DZIEWECZKA**